

ще ся падне не тебѣ, а на женѣ.“ Варакъ събралъ десять тысящи человекъ войскъ. Непріятелска-та войска была на брой много поголъма; но, при всичко това, непріятеля-тъ останълъ побѣденъ. Всичка-та войска Сисарова паднѣла на мѣсто-то отъ саблѣж-тѣ на Израилтяне-тѣ, а той самъ бѣгалъ. Като видѣлъ, че го гони Варакъ, той отъ страхъ скокнѣлъ отъ колесницѣж-тѣ и бѣгалъ пѣши. На пѣтя стояла колыба-та на едного Кенеянина. Сисара ся скрѣлъ въ неѣ, и тамо го убила Іаиль, домакынка-та на таѣ колыбѣ. Така ся сбѣднѣла дума-та на пророчицѣж-тѣ, която бѣ казала, че окончателна-та честь на побѣдѣж-тѣ ще ся падне на женѣ. Подиръ таѣ побѣдѣ Деввора и Варакъ испѣяли тържественнѣ, благодарственнѣ пѣсень Богу.

ГЛАВА XLVII.

ГЕДЕОНЪ.

Израилтяне-тѣ пакъ впаднѣли въ прѣжни-тѣ беззаконія. Тѣ забравѣли истиннаго Бога и хванѣли да ся покланѣтъ на идоли-тѣ; тогава и Богъ отстѣпилъ отъ нихъ и прѣдалъ ги въ рѣцѣ-тѣ на Мадіанитяне-тѣ, които седемъ години наредъ доходили, въ жатвено время, съ безброино множество вѣлблуды, истреблявали и разграбвали всичко, что намирали. Не само не оставало никаква храна, но сами-тѣ Израилтяне едва могли да спасяватъ живота си въ пещеры-тѣ между горы-тѣ. Когато были вече докараны до крайность, тогава ся обрѣнѣли къмъ Бога и молили Му ся за помощъ. Господъ имъ чулъ молитвѣж-тѣ.

Въ нѣкой си нечутенъ градъ Офрѣ живѣялъ единъ человекъ, отъ колѣно-то Манасіино, по имя Гедѣонъ; него избралъ Богъ за освободитель на своя народъ.

Тойзи, избранный отъ Бога, воинъ съ триста отборны мѣжѣ распрѣснѣлъ многочисленнѣж непріятелскѣ войскѣ.